

ЗАЩО В ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ?

5 юни

ДЕН НА АЛЖИРСКАТА НЕЗАВИСИМОСТ

Алжир посрещна великия ден на свободата без топов и гърмежи. На 5 юни 1962 година замлъкна оръдията: на този ден бе провъзгласена независимостта на страната. Затворена бе завинаги страницата на чуждото потисничество и бе поставено на чалото на независимото развитие.

Пътят към 5 юни — светлия ден на независимостта — бе прокаран от милиони патриоти, а цената на свободата — заплатена с живота на знайни и незнайни герои. Земята на Алжир бе напоена с кръта на нейните синове.

След 132 години Алжир стана независима държава. Приключи политическата борба и започна друга — която трябва да изведе стра

ната по пътя на икономическата самостоятелност и да ликвидира мизерията, изостаналостта, неграмотността и социалните несправедливости.

Алжирският народ посрещна независимостта, подготвен за новата трудна битка. Той запретна ръкави и започна осъществяването на трите основни задачи, формулирани в документите на неговата партия „Фронт за национално освобождение“ (ФНО): индустриализация, аграрна реформа и културна революция.

С помощта и безкористната подкрепа на социалистическите държави бяха пуснати в експлоатация първите алжирски заводи и електроцентрали. Започна строителството на нови промишлени обекти.

Няколко последователни национализации поставиха под контрола на държавата минните ресурси, транспорт и външната търговия. Бяха те, жилищното строителство, големите петролни и газови находища бяха „освободени“ от чуждото „участие“.

За 10 години независимост Алжир стана първата страна в Северозападна Африка национална металургична, химическа и машиностроителна индустрия. Според 4-годишния план за развитие на народното стопанство (1970-1973 година) ще влязат в строй няколко нови газопровода, заводи за стоманени тръби с голям диаметър, заводи за втечняване на природен газ, заводи за фосфорни торове, фабрики за лека и хранително-вкусовата промишленост.

Ускорените темпове в развитието на промишлеността бяха съпроводени от преобразуване в областта на селското стопанство. Укрепен секторът позволи на правителството да обяви на 8 ноември 1971 година началото на аграрната реформа. Тя ще реши събата на многомилионните селски маси, живеещи на ръба на мизерията и безработицата, ще въведе модерната техника на село и ще улесни постепенното и окончателното ликвидиране на поземлената феодална режими на крупната поземлена собственост.

Преобразуването в промишлеността и в селското стопанство бяха съпроводени от коренни изменения в областта на образованието и културата. През настоящата юбилейна година в училищата във всички и специализираните институти се учат над 1 600 000 деца и младежи, които след няколко години ще увеличат броя на националните кадри, които все още са недостатъчни в младата държава.

Успехът и успехите на алжирския народ през толкова кратък исторически период на свободното съществуване бяха следени със симпатии и разбиране от всички социалистически страни.

Български висококвалифицирани специалисти участвуват в строителството, чертаят белияте градоустройствени планове, проектират училища и болници, детски градини, правят геоложки проучвания.

Всестранността на стотиците наши висши и средни технически кадри е позната на алжирския народ, който неведнъж е изразявал своето уважение към техния труд.

Ден след ден, в продължение на 10 години след историческия 5 юни, един народ и една държава прокарваха пътя към бъдещето. Не винаги този път е бил гладък и прав. Но борбата, която алжирският народ води 132 години в името на свободата, днес е увенчана с безспорни резултати. Те са материални рани в съществуването на една авторитетна политическа и икономическа сила в арабския свят и в Африка.

Георги ТОДОРОВ

Подготовката на бригадирските станове — отговорна задача • Да се потърси строга отговорност за безразличието • Някои ръководители забравят законните разпоредби

За бригадирското лято тази година се заговори отрано. Канто от страна на Окръжния комитет на Комсомола, така и от други висшестоящи органи с неохотна сериозност се поставиха въпросите за неговата подготовка. Наскоро на младежките обекти организирани започна първата бригадирска смяна.

И ако се връщаме на въпроса за подготовката, то е, защото в нея и този път има доста неуредици и немалка доза недообсещаност, свързани главно с работата на инвеститорите.

В брой 75 от 22 юни тази година бяха публикувани резултатите от първата проверка, която направи комисията по подготовката на бригадирските лагери.

Точка 13 от Разпоредбата № 54 на МС от 13 март 1965 година определя, че в домовете, предприятията, строителните организации и ТКЗС, при които се изграждат младежки бригади, са длъжни да осигурят 5 дни преди започване на смяната добри битови условия: санитарно-хигиенните изисквания. Каква бе обаче картината?

В определения срок бяха напълно готови само лагери в ТКЗС — Елена в Шилковци, на консервната фабрика „Домат“ в Джулюница, на ТКЗС и „Тютюнева про

мишленост“ в Кесарево. Обещават да бъдат завършени в срок още няколко обекта. В останалите подготовката току-що бе започнала. Нещо повече. В ТКЗС — Веброво бригадирите са настанени, без да има разрешително за това от ХЕИ. И то при много лоши условия. В тесни и пренаселени помещения. Не достатъчни са отходните места. „Умивалнята“, ако така може да се нарече чешмата, е направо на улицата, мръсната вода не е канализирана. В двора няма място дори къде да се строят бригадирите. За каква възпитателна работа ще говорим тогава!

Подобно е положението и със станове на „Заводски строител“ към Химкомбината в Свищов. ТКЗС — Полски Тръмбеш ръководството цял месец не можа да уточни къде ще бъдат бригадирските лагери. Същото се отнася и за „Булгарплод“ в Павликени и за някои от обектите на „Тютюнева промишленост“.

Болно е, че тези неща се знаят от стопанските ръководители и от партийните секретари и се приемат като нещо обикновено. А те трябва да бъдат показани в определението на инвеститора относно условията на работата на бригадирското движение. И ако се спираме на тях, то е именно, защото това е станало като че ли стил в работата на мнозина от тези ръководители. Понеже на много места младежките бригади са вече необходими за прибирането на реколтата, те знаят, че бригадирите въпреки всичко ще получат и не се стремят да изпълнят в срок договорните изисквания. Това е пречка и за правилната възпитателна работа в бригадите. А главна задача на бригадирското движение е още по-активно да съдействува за комунистическото възпитание на младежта. Може би не е излишно да припомним, че още в зората на бригадирското движение Георги Димитров обърна сериозно внимание върху тази задача. Това е твърда постановка и на Партията и правителството. регламентирана от редица документи. И спазването на тези документи няма защо да се подценява и омаловажава. Нарушаването им изисква да се търси най-строга отговорност от всички, които си позволява това.

Емилия ГУГОВА

Международна година на книгата

Живот сред книгите

„Червеният директор“

Така го нарече американската преса, когато през 1964 година Левас Владимировас, директор на библиотеката на университета във Вилнюс, бе избран за директор на библиотеката на ООН.

Той започна работа по мъжки. По негова инициатива в библиотеката бяха внедрени най-новите достижения на науката и техниката. Наскоро след това един американски журналист даде следната характеристика за „червения директор“: „Компетентен и талантлив, горещ и енергичен, служил на ООН, предан на нейните цели и задачи“.

В течение на шест години Владимировас заемаше длъжността директор на библиотеката на ООН. След изтичане на този срок му бе предложено да продължи договора, но той се върна в родната Литва, където от ранно детство негови верни спътници бяха книгите...

С „Война и мир“ във войнишката редица. Той се роди и израства сред книгите. Дядо му — лекар, голям книголюбител — при тежавал няколко хиляди тома. По-късно родителите на Левас, които не могли да намерят работа по специалността си (майба му била зъболекаря, а баща му — инженер), решили да открият книжарница и малка библиотека. И ето, 12-годишният малку

ган гордо стои пред книжните рафтове, радвайки се на всяка възможност да замени майка си. Улюбознателния Левас се изработва определено отношение към книгата: за него тя е светлина, тя трябва да се уважава и пази. Кайзеровите окупатори, които изгорили библиотеката на дядо му, той считал за свои лични врагове, за варвари. Сърцето на Владимировас се изпълвало със същата ненавист и много по-късно, когато с мъка в душата гледал горящите книгохранилища, опожарени от фашистите.

По време на Отечествената война, търгвайки за фронта, Левас поставил във войнишката си раница „Война и мир“ от Толстой.

Няколко години по-късно, в състава на 16-та Литовска дивизия Владимировас участвувал в освобождаването на града на своето детство — Шауляй. И през целия труден път на войната любимата му книга била с него...

Следвоенните години поставят нови, неотложни задачи

пред всички и Владимировас работи известно време в Държавния планов комитет.

През 1948 година той се връща пак към любимото книжно дело — предлага му длъжността директор на библиотеката на университета във Вилнюс. Той със жар се захваща с новата работа. Скоро, благодарение на неговите усилия, в университета е учредена катедра по библиотекарство.

Търсене на книжните богатства

Първата печатна книга на територията на Литовската ССР, „Апостол“ била отпечатана във Вилнюс през 1525 година. След 22 години бил издаден първият том на литовски език „Простите слова на катекизи“ от Мажвидас. Каква е историята на тези ценни печатни творби?

В течение на столетия път на литовската книга бил изпълнен с много трудности.

Тя била грабена и унищожена от окупаторите, преследвана и горена от царските власти. И след всички тези тежки изпитания на историята и след годините на Отчуждеността война се оказало, че във Вилнюската библиотека, основана преди повече от 400 години, липсват няколко десетки хиляди най-редки издания. Възможно ли е да бъдат възстановени тези безценни книги?

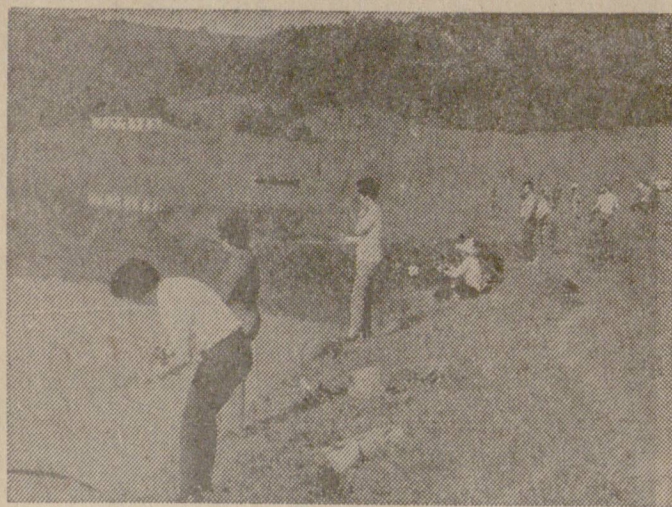
Със тази задача се заема колективът на библиотеката под ръководството на Левас Владимировас.

Сега на рафтовете на библиотеката в старинния университет във Вилнюс, след всички скитания за местото си първата литовска книга на Мажвидас; тук са и единствените том в света „Постила“ от Даушки, и безценният екземпляр на „Апостол“ от Скорини и много други паметници на книжната култура в Литва.

В следвоенните години тук бяха върнати около 20 000 най-ценни и редки издания. Само Ленинград изпрати цял вагон с книги. Днес тези дреболи фоланти се чувствуват прекрасно редом с непрекъснатия поток от нова литература.

В историята на библиотеката, в историята на литовската книга името на Левас Владимировас е атракто съвсем заслужено.

Витас МИКУЛИЧУС
Агенция „НОВОСТИ“ — БТА

В неделното утро край язовира — Дебелец. Чий улов ще бъде най-богат?
Снимка: Генко ГАНЧЕВ

„Борба“ интервюира:

Н. а. Рачко Ябанджиев

— Кажете, др. Ябанджиев, какво мислите за прегледа на българската историческа драма „Поглед към вековете“?

— Това е първата по рода си у нас прова на голямо уважение към историческото ни минало. Прегледът е едно от мерилата на нашата театрална култура.

— А за Велико Търново?

— Винаги се вълнувам, когато се намирам в този град. Не мога да забравя

слънчевите спомени от града на моята младост. Затова и великотърновчани считам за свои съграждани и искам да ги уверя, че им дължа голяма благодарност. Те са причината да се ориентирам към благородната актьорска професия.

Лазар ПЕТРОВ

За втори път на международна олимпиада

През последните седмици много минавачи се застояват с интерес пред витрините във Велико Търново, на които са изложени табла с ликовите на първенците-математици от окръга. Сред тях е и снимката на Светозар Илиев Петков, завършил тази година единнадесети клас във втора гимназия „Васил Друмев“.

За втори път участва в националния отбор по математика, който представя страната на международни математически олимпиади (миналата година в Братислава — Чехословакия и сега във Варшава — Полша).

Талантливият математик Светозар Петков проявява наклонност както към останалите учебни дисциплини, така и към музиката и физиката. На двукратния участник в международните математически олимпиади пожелаваме нови успехи и заедно с останалите участници достойно представяне на младите математици от окръга.

Михаил ПОПХРИСТОВ

Фабрика „Родина“ — Павликени

търси

да назначи:

1. Оксигенисти
2. Електроженисти
3. Шлесери
4. Стругари
5. Фрезисти

Справка — телефон 593, 594.

3-1

Потребителна кооперация — с. Балван,

Великотърновско

търси

1. Главен счетоводител
2. Плановик

Постъпване веднага. Заплащане според щатните таб

лици.

Автостопанс тво „Товарни превози“

— Велико Търново

и ма

следните вакантни длъжности:

1. Автомонтьори от II до VII разред — 20
2. Ел. монтьори от III до VIII разред — 2
3. Регулатори на нефтови и бензинови помпи от III до VIII разред — 2
4. Шофьори — III-I клас — 10

Постъпване веднага. Извикването от населеното място до града в обротно е за сметка на Автостопанството.

Справки — „Личен състав“ на телефон 2-38-46.

2-1

Александър ЛАЗАРОВ

Механичната борба с плевелите

Подметката на стърнищата — решаващо средство • Значението на навременната дълбока оран • Излишни ли са късните обработки

Изграждането на крупни стопанства от еднородни култури и отглеждането им по технология без ръчен труд изисква чисти от плевели блокове. При решаването на този проблем като бариера се явяват плевелите. Това се дължи преди всичко на подпочвените механични борби с плевелната растителност и по-точно на основната обработка на почвата: подметка на стърнищата, дълбока оран и късните обработки на дълбоката оран.

Опитът при нас показва, че кооперативните стопанства, които успешно са решавали този въпрос, блоковете са изключително чисти. Успехи в това отношение имат в Полша Сеновец, където всяка година се извършва подметка на стърнищата над 60 на сто от площта, дълбока оран приключва до края на август а основни линии и на една част от площите се извършват късните обработки.

Най-опасни плевели напоследък се очертават коренисти. Те надрастват царевичните растения и добивът при тях рязко спада. Подметката на стърнищата цели по-голямо изтощаването на плевелите. Най-добри резултати от нея има тогава, когато се извършва непосредствено след жътвата. Всяко забавяне води до силно прозяване на почвата и площта на качеството на подметката следва да се прави с дисков плуг или дискова брава на 8-10 см дълбочина.

Подметката, извършена с мекежен плуг, има известни недостатъци. При силно уплътнена почва се изваждат на повърхността буци, липсва равномерност в дълбочината, при засушаване влошава качеството на дълбочината оран. На площите, които са силно издъбели и възпрепятствуват работата на дисковите оръдия, се пак правилно е подметката да се извършва с обикновен мекежен плуг. Разбира се, шаблон в работата не трябва да има.

Въпреки че този въпрос не е многократно поставян като основна задача, все още се подценява от някои кооперативни стопанства. Засега докато се решава в промишлената бригада в Долна Липица с бригадир Георги Бакалов, която е подметнала 40 на сто от площта, в промишлената бригада в Полша Сеновец с бригадир Пандя Лазаров, промишлената бригада в Страхилово

с бригадир Тодор Григоров. Не така обаче се решават въпросите в ТКЗС — Полски Тръмбеш и Обединение, където няма все още нито един декар подметка. Това се дължи на подценяване въпроса и на организационни причини. Липсва оперативност в ръководствата на кооперативните стопанства за създаване ритмичност при освобождаване на площите. А при едно правилно подреждане на блоковете в края и средата на блоковете може да се извършва подметка преди извършването на балите.

Най-важното звено в обработката на почвата си остава дълбоката оран. Качеството на дълбоката оран зависи преди всичко от срока и дълбочината, на която се извършва. За да успеем в основни линии до края на август да приключим с дълбоката оран, тя трябва да започне 15-20 дни след подметката на стърнищата. След този срок за дълбока оран трябва да останат само площите, заети с втори култури.

С дълбоката оран плевелните семена се заравят на по-голяма дълбочина. Теоретически е доказано и опитът потвърждава, че периодически на 4-5 години трябва да се оре на 40-45 см. При оране то на тази дълбочина семената губят кълняемост. За да има обръщане на почвения пласт, дълбоката оран трябва да се извършва с плуг с предплужник. Дълбочината на оранта трябва да се определя от културите, за които се прави. Качествена е тази оран, където има пълно зараване на следжътвените остатъци, липсват гребени и разори. Това може да се постигне с широкоотприложния на фигурната оран. Особено това е наложително за поливните площи и зеленчуковите градини.

Заслужава сериозно внимание и едно подценено мероприятие: късните обработки на дълбоката оран. Те трябва да се извършват на дълбочина на 10-12 см със стабилен култиватор и тежък тип брава. Особено е наложително за културите, които се сеят най-рано напролет — лук, арпанджик, грах, захарно цвекло. Сеитбата на тези култури може да се извършва само чрез брануване, което дава възможност за извършване и по-малко уплътняване на почвата. През есента на 1971 година в ТКЗС — Полски Сеновец и Страхилово извърши

ха късните обработки на дълбоката оран над 50 на сто от площта. В тези кооперативни стопанства културите, засети върху тези площи, са по-сладко заплевелени.

Защо не могат да се приложат навреме и при високо качество тези мероприятия, въпреки че броят на тракторите не е малък и има убеждение за тяхната ефективност.

Преди всичко непълно се използват тракторите ДТ-54. Те са разпределени към много производствени единици, които нямат пряко отношение към основната обработка на почвата. Не са комплексувани с необходимия брой механизатори. Неправилна е

постановката на два трактора ДТ-54 да се назначават три механизатори. При този брой механизатори не могат да се комплектуват смените за денонощна работа. На един трактор трябва да се назначават 4 или поне 3-ма механизатори. Тракторите ДТ-54 в промишлените бригади следва да се разпределят на агрегатни групи по 3-4, между които да се води сдвояване. Тук трябва да намерят широко приложение не само машините и материалите, но и стимулите.

Димитър ВЕЛИЧКОВ, зам.-председател на АПК „Янтра“

В Ново Градище — ТКЗС — Асеново на площ от 150 дека е създадено широкоотприложно, с високоотприложно формирано лозе от винени сортове „Каберне“, „Алготе“ и др. С умение и любов кооператорите от бригадата на Пандя Лазаров извършват всяка производствена операция в лозето.

Снимка: Генчо МУСИНСКИ

Нужна е експериментална база

През 1972 година в АПК „Дунав“ — Свишлов се постави началото на организирано изобретателско и рационализиаторско движение. От тематичния план със 17 насочващи теми, предложени на стопанствата от аграрно-промишления комплекс, б вече са решени — приспособление за механизизирано въвеждане на хербицида трепан в почвата едно временно с обработката с фреза, сеялка за лук и др.

Приетият план за техническия прогрес засяга приспособленията и машините, които ще се работят по внедрени модели в други стопанства.

Вече са изработени 12 прототипа прототипа и няколко други приспособления. Всички те са с много добри експлоатационни показатели, но още не са изработени във всички стопанства. Това още веднъж обосновава необходимостта от експериментална база към АПК, където да се изработват не само прототипове на новите машини и приспособления, но и необходимите бройки за целна аграрно-промишлен комплекс.

А.А. КАРАДЖОВ, главен инженер на АПК „Дунав“

Дирекцията на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново

на с р о ч в а

ПОСЛЕДЕН КОНКУРСЕН ИЗПИТ ЗА:

1. Солисти (ария и художествена песен, рецитация и басня, етюд за артистичност и пластичен етюд — с танцуваел характер)
2. Хористи (ария или художествена песен и пластичен, танцуваел етюд)
3. Оркестранти (етюд и пиеса)
4. Балетисти (екзерсис, импровизация по тема и самостоятелно изпълнение)

ЗА МУЗИКАЛНИЯ СЪСТАВ НА ТЕАТЪРА.

Изпитите ще се състоят на 17 юли т. г. (понеделник) от 9 часа в драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ — В. Търново.

За подробности свещения на телефон 2-35-27 — Велико Търново.

Професионално-техническо училище по механизация на селското стопанство — Сухиндол

с ъ о б щ а в а

че за учебната 1972-73 г. ще приеме за курсисти 105 младежи и девойки от цялата страна на възраст до 17 години със завършен VII или VIII клас.

Курсът на обучение е две години. След завършване на училището курсистите придобиват квалификация механизатор по полевдството (тракторист-комбайнер) и имат право да продължат в техникумите по МСС.

На курсистите с прием VII клас след завършване на училище им се признава основно образование. Кандидатите подават (изпращат) до канцеларията на училището следните документи:

1. Молба
2. Удостоверение за образование
3. Удостоверение за раждане
4. Медицинско свидетелство
5. Характеристика от училището

Всички курсисти получават безплатно работно облекло храна и ползуват пансион.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

СПТУ по машиностроене „Н. И. Вапцаров“ — с. Дебелец, Великотърновско

п р и е м а

за учебната 1972/73 година младежи и девойки в I курс, завършили VIII клас и не по-възрастни от 16 години.

Курсът на обучение е тригодишен.

Завършилите курса на обучение получават средно образование и специалност стругаро-фрезисти или машинни шло-сери. Имат право да продължат образованието си във висшите учебни заведения.

Всички кандидат подава следните документи:

1. Молба
2. Свидетелство за завършен VIII клас
3. Педагогическа характеристика

Срок за подаване на документите от 21. VI до 24. VII. 1972 година.

Към училището има уреден стол и общежитие. На нуждаещите се отпуска стипендия.

2-2

Окръжен комитет на ДКМС — Велико Търново

организира

следните екскурзии в чужбина през м. юли:

УНГАРИЯ

Будапеща — Балатон — Печ — от 13 до 24 юли. Цена 150 лева. Срок за записване 3 юли.

ПОЛША-УНГАРИЯ

Краков — Закопане — Варшава — Будапеща от 17 юли до 1 август. Цена 195 лева. Срок за записване 7 юли.

ЧЕХОСЛОВАКИЯ

Прага — Карлови Вари — Бърно от 25 юли до 4 август. Цена 165 лева. Срок за записване 15 юли.

В цените на екскурзиите е включен пътят, пълен пансион, културни мероприятия, ерещи с младежи, джобни пари.

Справки и записвания в Окръжен комитет на ДКМС — Велико Търново, отдел Младежки туризъм „Орбита“, телефони 2-15-13 и 2-20-41.

2-2

Майсторът в предприятието

Доцент инж. Димитър ДИМИТРОВ, зам.-ректор на ВИИ „Кали Маркс“ и директор на Висшата следдипломна школа за систем-организатори.

Опит за системно изследване

IX. Майсторът в условията на автоматизацията на производството и управлението на предприятието

Въпросите на развитието и усъвършенстването на производството и управлението заемат голямо място в политиката на Партията през последните години. На редни пленуми и конгреси последователно бяха разработени основните насоки на това развитие, органически свързани с научно-техническата революция, която предизвиква рязко усложняване на управлението на народното стопанство, на неговите отрасли и предприятия. Причините за това усложняване са няколко.

Първата причина е, че непрекъснато се увеличават средната сложност на произвежданите изделия и на техните технологии на изработката. Изделията на машиностроенето на пример съдържат редица механизми и устройства, създадени на базата на електрониката и автоматиката, които по-рано липсваха. Произвеждането на такава сложна продукция води до повишаване изискванията както по отношение на квалификацията, така и по отношение на организацията на производството и труда.

Втората причина е, че с развитието на техническия прогрес се съкращава средният срок на смяна на изделията. Понастоящем в някои области на промишленото производство всеки месец, а някои де и за по-малки периоди се наменят корени изменения в номенклатурата на изделията, което води до изменения в организацията на производството.

Следващата причина е в увеличаването на асортимента на продукцията, която се произвежда в промишлеността като цяло. Преди всичко това е продукция на новите отрасли — електрониката, автоматиката, електротехниката, химията и т. н. Увеличаването на асортимента на изделията води до необходимост от създаване на нова организация на производството до нови изисквания към квалификацията на работниците, до нови задачи в управлението.

Четвъртата причина се крие в необходимостта от управление на самия научно-технически прогрес и съкращаване времето между научното откритие и неговото използване в народното стопанство, т. е. внедряването му в производството на отделните предприятия. По-рано между откритието и внедряването изминаваха десетки години, сега това време е намалено при близнайте до пет години. Оттук произтича и изискването за самопланиране и организация на производството да бъдат такива, че едновременно с решаването на задачите за развитието на промишлеността да се решават и въпросите за най-бързо внедряване постиженията на науката и техниката в практиката.

В самото предприятие настъпват изменения както по отношение на техническото равнище на производствения процес (автоматизацията на процесите), така и по отношение на управлението (използване на организационна и изчислителна техника). Измененията в производствения процес водят до изменения в характера и съдържанието на труда. Това е така, защото на мястото на универсалните механизирани машини и контролно-измервателни прибори се появяват машини с програмни устройства и комплекси от автоматизирани апарати и агрегати, често пъти включващи цели фази от производствения процес, особено при непрекъснатите процеси.

Измененията в техниката водят и до преразпределение в структурата на работното време и функциите на работниците. Значително нарастват контролните функции и активното наблюдение за процеса на процесите.

Усложняването на управлението на производството по-рано се е решавало чрез въвеждането и усъвършенстването на йерархическите структури на управление, т. е. когато един човек не може да обхване всички връзки и да управлява даден процес или колектив от хора, работата се преразпределя, т. е. ангажира се повече ръководители от различни равнища. Днес задачите по управление на производството обаче

се увеличават до такава степен, че се налага да се увеличи производителността на труда и сферата на управлението. Това значи, че управленческият труд трябва да се механизира и автоматизира, поради което и широката автоматизация на управлението се явява органическа необходимост на съвременното производство. Тази необходимост беше осъзната от Централния комитет на Партията. Тя намери отражение както в партийните решения, така и в приетата разгърната програма за изграждане на автоматизирани системи за управление на производството.

Внедряването на автоматизацията в производството и управлението в предприятията е един сложен процес. Той не е по силите само на отделното предприятие. В неговото решаване задължително трябва да участвуват всички ръководители, включително и майсторите. Във връзка с това пред майсторите в производството възникват няколко въпроса.

Първият е свързан с повишаването на тяхната професионална квалификация. Знаем, че майсторите в традиционните направления на техниката и технологията не са вече достатъчни, за да могат успешно да управляват поверения им участък. Тези знания трябва да се попълнят с нови, главно по автоматиката, по автоматизирани системи за управление и КАП, по периферията техника. Те трябва да умеят да съставят и да използват нови носители на информация. Подготовката им трябва да бъде такава, че да могат да участвуват активно и да осигуряват навременното, точно и качествено събиране и предаване на информацията за резултатите от работата на участъка от една страна, и от друга, да използват информацията от електронноизчислителния център, който им е необходим за организиране и управление на участъка.

Измененията в структурата на управлението и преразпределението на функциите, предизвикани от внедряването на електронноизчислителна техника и изграждането на автоматизирани системи за управление, водят до изменения във функционалните и в информационните връзки на майстора. Вместо да обхваща с функционалните отделни със специалните в производствените подразделения, в чийто състав влиза и неговият участък, при автоматизираната система за управление той работи при по-силно централизирана система за управление, в която комуникациите с висшестоящите органи се осъществяват чрез изчислителния център с помощта на терминални устройства. Тези изменения изискват пренагласа на майстора и адаптиране към новите условия.

Нови изисквания се поставят и по отношение на знанията на майстора в областта на социалната психология и на психофизиологията на труда. Изменя се физическото и нервното натовар

ване на работниците, затова той трябва да бъде зает с тези проблеми, за да може по съответния начин да участва в определените на оптимален режим и интензитет на труда. Изграждането на автоматизирани системи за управление на производството предизвиква социални изменения и психофизиологически комплекси, които могат да бъдат породени само при активното участие на майстора като ръководител на работническия колектив.

Една от главните задачи на майстора в условията на автоматизирана система за управление е да участва и да съдейства за разработването и внедряването на научнообосновани нормативи и организационни нормативи на база. Майсторът като ръководител на колектив и производството в голяма степен може да съдейства за определяне на научнообосновани нормативи за материалите и труда, за използването на машините и др., което е важно условие за повишаване ефективността на производството в участъка и в предприятието като цяло. Майсторът и досега се е занимавал с тези въпроси, но при условията на АСУ тяхното значение нараства още повече. По-висока се особено много изискванията към нормативната база.

Внедряването на автоматизацията в производството и управлението води до изменение в съотношението на функциите на майстора. Изключително много нараства значението на контрола като функция на управлението главно в следните насоки:

Първо, по отношение на строгото съблюдаване на безотказна работа на различните автомати и за своевременно реагиране при отклонения в параметрите на протичащите процеси при частична автоматизация;

второ, в поддържането на постоянна връзка с изчислителния център на предприятието в установеното време. Контролът, чрез който се осъществява обратната връзка в условията на автоматизация на производството и управлението, придобива ново значение, тъй като контролната информация се използва за актуализиране и оптимизиране на плановете за следващия период и за оперативното планиране изобщо.

Нараста и значението на функционална инстуктиране. Съдържанието обаче на тази функция се изменя. По-рано инстуктирането се е свеждало главно до наставления за ръчните и машинно-ръчни операции. Сега то е свързано с поддържането на автоматиката и до изпълнение на отделните операции и манипулации в условията на автоматизация на производството и управлението.

От казаното следва, че функциите на управление и ролята на майстора при автоматизация на производството и управлението не само не намаляват, а напротив, много нарастват и че е необходимо своевременно да се отчетат тези изисквания с оглед майсторите да се подготвят за ефективна работа при новите

Вечерна гимназия „Гео Милев“ — Велико Търново

с ъ о б щ а в а,

че за учебната 1972-1973 година е открит заочен отдел към училището за IX, X и XI клас за желаещите от окръга, без градовете, където има вечерни гимназии: В. Търново, Г. Орханово, Свишлов и Елена.

Задочно могат да учат лица, навършили 16 години, заети в производството и администрацията, домакински-найби са, лени до 3 години, болни чиято болест не позволява да посещават редовно учебните занятия в дневни или вечерни училища, изгубили право да учат гимназиалния курс на дневните или вечерните училища, ако работят в производството или другде и имат най-малко 1 година трудов стаж и добра трудова характеристика, младежите отбиди военната си служба.

Желаещите да подадат следните документи:

1. Документ за образование
2. Бележка за трудова дейност и характеристика от предприятието
3. Акт за раждане или личен паспорт

Записването ще става от 25 юни до 1 октомври, в сградата на Строителния техникум, ул. „Н. Габровски“ № 21.

За справки — телефон 2-38-27.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

3-2

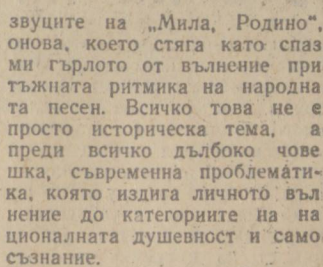
Високопатриотична национална културна проява

Слово на з. х. Светлин Русев, зам. председател на СоХ и председател на журито при откриването на Втората общохудожествена изложба на историческа тема

В живота на всеки човек има събития и спомени, които оставят незабавни следи. За някои от тях днешната история на хората. Но има нещо по-силно от следите на чувството и мисълта, нещо, което всеки истински българин носи със себе си от момента, в който се ражда за света, от момента, в който светът и човекът стават две страни на единото начало — от този момент, в който макар и несъзнателно, дълбоко в себе си, още от майчината утроба, носи исконните начала на една българска душевност и чувствителност, на силата и могъществото, на покрусата и мъчителието, но гордо изправяне по стръмните на националното самопознание.

Всеки един от нас носи в себе си повелителния жест на основателя Аспарух или е следвал Истината, в нейния път след поп Богомил, сред кладите, след овчаря Ивайло. Всеки българин, на когото е скъпа светлината на асеновите зеници на Самуиловите войни, съзнателно, които изпатиха последния патриарх или словото на Паисий, всеки, който носи примера на великия Калоян или мъдрия Иван Асен II, не може да не трепне от гордост пред делото и подвига на продължителите, на онези народни синове и дъщери, които в годините на фашизма засяваха земята с телата си, за да се роди наново един народ, който носи не само силата на своите прадеди, но и съзнателния гений на боянския майстор и Кольо Фичето — онзи порив, който превръща мечтите и идеите в реалност на днешния ден. Всичко това не бих нарекли история, особено не когато тези вълнения раждат изкуство, когато в онези неумолни и вечен трепет на сърцето думата българин означава всичко, когато погледът се връща дълбоко назад, за да извлече онова, което изправя и детето, и стареца при

звучите на „Мила, Родино“, онова, което стига като спазми гърлото от вълнение при тижната ритмика на народната песен. Всичко това не е просто историческа тема, а преди всичко дълбоко човешка, съвременна проблематика, която издига личното въздействие до категориите на националната душевност и само съзнание.

И в този смисъл Втората обща изложба на историческа тема е изложба съвременна по дух, по тон, по значение и смисъл на своята проблематика. Едва ли има друга област, в която ръката на твоето сърце, сърцето на човека и погледът на откривателя да могат да служат така всеотдайно, предано и синовино на българското изкуство, както е при историко-революционната тема.

Изложбата е не само израз на ясна обществена и творческа позиция, нещо повече — естествена вътрешна необходимост, отговор на една национална потребност да се съхрани, развие и отрази българското в неговите граждански и патриотични измерения, позиция, която и днес, и винаги българските художници са отстоявали с чисто татяна творческите си пориви.

Голямото жанрово и сюжетно-тематично богатство и разнообразие на изложбата, простиращо се от големите и ма

щабни произведения, третиращи важни събития от нашата история, до сравнително по-малкото звучене на творби, отразяващи неповторимия величествен пейзаж, от епидраматичните исторически ситуации, изведени до символическа на една романтична патетика, до изисканата поетика на една по-лична чувствителност — всичко е подчинено на типично съвременното разбиране за ролята и значението на историческата тема, за извеждането ѝ от конкретните факти до морални, политически, граждански и, разбира се, естетически категории.

Времето, когато историческите проблеми се третираха едва ли не само като учебно-педагогическо помагало, е безвъзвратно отчужден анахронизъм. Сериозното проучване на епохата, навлизането в нея и извеждането ѝ до нейното днешно значение, до значението на събитията като символ на националната душевност, особеност, която при дава стойност във времето на това, което е исторически факт, разказ, спомен или легенда е достойнство, с което се отличава най-доброто в изложбата.

Наред с това изложбата е подчертано показателна със своето творческо разнообразие, с богатството от лични почерци и стилове, с перспективното използване на нашето наследство. Народните тълкачи, фреската и иконата, с тяхната експресивна чистота и ритъм на цвята и линията, са заложени в голяма част от творческите търсения. От друга страна, търсенето на една конкретна психологическа характеристика и изграждане на част от творбите на обемно-пространствен принцип е също дало един от най-сериозните произведения на изложбата.

Цветът и линията, формата и пространството, композицията, всички изобразителни компоненти са използвани не само, в тяхното естетическо въздействие, но преди всичко като средство, като език, който на свързва с героичното минало, чрез сърцето на съвременника, за да остане в изкуството като художествена оценка, като художествен летопис на силата на българския дух.

Ние обикновено измерваме, макар и условно, нашите резултати и постижения с постигнатото преди, в съотношение с миналото, с перспективите, които се разкриват за бъдещето. Достатъчно е само да видим прекрасния подарък — новата изложбена сграда, която направя великото каталоно партидо и държавно ръководство на българските художници, достатъчно е да споменим ентусиазма и желязното, историческото въздействие на българските художници и накрая, разбира се, силата и творческия ръст на тази чело творима по своята проблематика и реализация изложба, за да оценим по достойнство каква изложбата, така също и нейното изграждане и утвърждаване като високопатриотична национална културна проява.

Откривайки Втората обща художествена изложба на историческа тема, позволявам си да благодаря от сърце за разбирателно, за доверително и преди всичко за голямата лична дял в тази проява на великото ръководство на българските художници, достатъчно е да споменим ентусиазма и желязното, историческото въздействие на българските художници и накрая, разбира се, силата и творческия ръст на тази чело творима по своята проблематика и реализация изложба, за да оценим по достойнство каква изложбата, така също и нейното изграждане и утвърждаване като високопатриотична национална културна проява.

Пожелавам успех на изложбата, онези голям успех, който заслужават искрените и талантливи усилия на българските художници, онези успех, който радва, стимулира, но който преди всичко задължава.

Пожелавам успех на изложбата, онези голям успех, който заслужават искрените и талантливи усилия на българските художници, онези успех, който радва, стимулира, но който преди всичко задължава.

Пожелавам успех на изложбата, онези голям успех, който заслужават искрените и талантливи усилия на българските художници, онези успех, който радва, стимулира, но който преди всичко задължава.

Пожелавам успех на изложбата, онези голям успех, който заслужават искрените и талантливи усилия на българските художници, онези успех, който радва, стимулира, но който преди всичко задължава.

Пожелавам успех на изложбата, онези голям успех, който заслужават искрените и талантливи усилия на българските художници, онези успех, който радва, стимулира, но който преди всичко задължава.

Пожелавам успех на изложбата, онези голям успех, който заслужават искрените и талантливи усилия на българските художници, онези успех, който радва, стимулира, но който преди всичко задължава.

ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЯНЕ

От 30 юни до 2 юли в Плевен си дадохме среща най-добрите самодейни колективи от строителството в страната. През тези три дни на сцената излизаха различни състави, като всеки от над 100те колектива се стремеше към първото място. Борбата беше силно оспорвана. Търпките и вълненията за успешно представяне не напускаше участниците в прегледа до последния ден.

Многобройната строителна армия от окръга бе представена с чест. Нашите самодейни завоваха три първи места. Това бяха вокалната група с ръководител Борис Спирidonov, съставът по художествено слово от Стройрайон в Павликени и сатиричният състав при Жилищен район — Велико Търново.

(Соб. инф.)

Абонирайте се за

сп. „Днес и утре“

Продължава абонирането за списание „Днес и утре“ за второто полугодие. Списанието „Днес и утре“ разказва за разнообразните прояви на неурещената съветско-българска дружба, за възможния труд на съветските хора за изпълнение на решенията на XIV конгрес на КПСС, за развитието на съюзните и автономните републики, на всички нации и националности във връзка с 50-годишнината от образуването на Съюза на съветските социалистически републики, запознава своите читатели с успехите на съветския народ в комунистическото строителство, с по-нататъшното развитие на социалистическата интеграция с нови постижения и напредък в науката и техниката.

„Днес и утре“ ще ви даде възможност да се запознаете с произведенията на съветски писатели в поезия, проза, драматични жанрове, с по-нататъшното развитие на комунистическото строителство, с по-нататъшното развитие на социалистическата интеграция с нови постижения и напредък в науката и техниката.

През втората половина на 1972 г. „Днес и утре“ започва да излиза с ново приложение — научен, фантастичен роман с приключенски характер „Открието на бърза мача“ от известния съветски писател Иван Ефремов.

Телевизия

ВТОРНИК — 4 ЮЛИ

10.30 — Новини; 10.35 — За краш и хармонично тълкуване; 10.40 — IV международен филмов фестивал по организация на производството; 12.00 — Информационен дневник; 13.30 — Новини; 13.40 — „Съвременен пример“ — за селскостопански журнал; 13.50 — Клуб „Електрон“ — Храната на бъдещето; 14.25 — Нашето изкуство; 14.35 — ТВ студио Пловдив; 14.45 — Експедиция в утрешния ден; 15.00 — По света и у нас; 15.10 — Лека нощ, деца!; 15.20 — Денят на хората — репортаж за строителите на язовирите „Кричим“ и „Антонинавоини“; 15.30 — Дуети из операта; 15.35 — Ани и Мария; 15.40 — „Отвъд границите“ и „Район на смъртта“; 15.45 — Концерт от произведения на Стравински; 22.10 — Новини.

СРЕДА — 5 ЮЛИ

10.30 — Новини; 10.35 — За краш и хармонично тълкуване; 10.40 — IV международен филмов фестивал по организация на производството; 12.00 — Информационен дневник; 13.30 — Новини; 13.40 — „Съвременен пример“ — за селскостопански журнал; 13.50 — Клуб „Електрон“ — Храната на бъдещето; 14.25 — Нашето изкуство; 14.35 — ТВ студио Пловдив; 14.45 — Експедиция в утрешния ден; 15.00 — По света и у нас; 15.10 — Лека нощ, деца!; 15.20 — Денят на хората — репортаж за строителите на язовирите „Кричим“ и „Антонинавоини“; 15.30 — Дуети из операта; 15.35 — Ани и Мария; 15.40 — „Отвъд границите“ и „Район на смъртта“; 15.45 — Концерт от произведения на Стравински; 22.10 — Новини.

ЧЕТВЪРТЪК — 6 ЮЛИ

10.30 — Новини; 10.35 — За краш и хармонично тълкуване; 10.40 — IV международен филмов фестивал по организация на производството; 12.00 — Информационен дневник; 13.30 — Новини; 13.40 — „Съвременен пример“ — за селскостопански журнал; 13.50 — Клуб „Електрон“ — Храната на бъдещето; 14.25 — Нашето изкуство; 14.35 — ТВ студио Пловдив; 14.45 — Експедиция в утрешния ден; 15.00 — По света и у нас; 15.10 — Лека нощ, деца!; 15.20 — Денят на хората — репортаж за строителите на язовирите „Кричим“ и „Антонинавоини“; 15.30 — Дуети из операта; 15.35 — Ани и Мария; 15.40 — „Отвъд границите“ и „Район на смъртта“; 15.45 — Концерт от произведения на Стравински; 22.10 — Новини.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„Червено знаме“ (Павликени) отново в Северна „Б“ РФГ

От ляво на дясно: Л. Тодоров, И. Петев, А. Чолаков, В. Съботин, Н. Вълчев, Ив. Мошолов (трениор) П. Петков, Н. Йорданов, В. Василев, А. Бейков, Ив. Васков; клекнали: М. Атанасов, Е. Пашев, Т. Маринов, Д. Тодоров, Л. Пасков, Л. Гаурашки, Здр. Страхилов и К. Манев.

След 12-годишно „ходене по мъките“ футболният отбор на „Червено знаме“ — Павликени отново се завърна в североизточната отборна група на „Б“ РФГ.

Град с традиции в този спорт, който отбор една година се състезаваше в „А“ РФГ и десет поредни години във втория ешелон на страната, Павликени заслужава отнасяна да възвърне правото си на участие в „Б“ РФГ. Градът на известните футболисти Г. Панов, Г. Енев, З. Мусаков, Ив. Гешев, Змс К. Ракаров, Хр. Панчев, Д. Василев и много други, години наред прави безуспешни опити да заеме първо място в зона „Янтра“. И винаги бе изпреварван с малка преднина или от „Левски“ (Ласков), или от „Раковски“ (Севлиево), „А. Кънев“ — Трявна, „Волов“ — Шумен. Смени бяха няколко треньори — Ст. Цветанов, Ив. Гешев, В. Петков, а през последните шест години подготвящата се водеше от завършилия треньорска школа Ив. Мошолов.

Всяка година отборът на червенознаменци започваше променен състав. В него играха много добри единични като П. Трайчев, Н. Недялков, Ил. Дрumeв, Р. Маринов, Хр. Димитров, Ж. Йорданов, Ст. Русанов, Д. Славчев, А. Матево, Ст. Шопов и много други.

Едва в последните два-три сезона се поддържа един постоянен състав. През това първенство в помощ на треньора Ив. Мошолов работиха и венторите Н. Саров и Г. Цветков от София. Поставета бе сериозно голямата цел — влизане в „Б“ РФГ. И... тя бе постигната след една упорита, съзнателна и системна тренировъчна работа, стремеж за победа във всяка среща, независимо на собствен или чужд терен.

С 24 победи, 3 равни ре

зультати и само 3 загуби отборът на „Червено знаме“ набра 51 точки с голова разлика 103:19 — аванс, който се ока за достатъчен, за да се изкачи отборът убедително на четното първо място в крайното класиране в зона „Янтра“.

На вратата с много добри прояви беше Л. Тодоров. Пред него действаше стабилна защита в лицето на Н. Вълчев, Здр. Страхилов, А. Бейков, Т. Маринов, В. Съботин. За постигането на тия 103 победи гола добре поробиха нападателите Д. Тодоров, Е. Пашев, Н. Йорданов, Л. Пасков, А. Чолаков, М. Атанасов, а също и ветеранът Т. Маринов, който също прояви реализаторските си качества.

Сегат от футболните се иска да затегнат още по-здраво редиците си, за да могат да се представят достойно и в „Б“ РФГ.

Честито, павликенски футболисти!

Йордан ДРУМЕВ

Снимка: Борис ИЛИЕВ

„А“ РФГ

„БЕРОЕ“ — „ЕТЪР“ 2:2

Каго гости в Ст. Загора в неделя етърци грабнаха една много ценна точка срещу кандидатите за бронзовите медали. Една точка, колкото ценна за осигуряване на местожителство в групата на масторите, толкова и трудно, с изключителни усилия извоювана! Още в самото начало на мача се изля порен дъжд, който за трудни действията на двата отбора. Теренът става тежък и дъждовен, топката „бягаше“ от краката на състезателите, игра та бе с ниска техническа стойност, но и до края си остана мъжествена, бойка, коректна.

Още в първите минути старозагорските нападатели упражниха натиск, с който не скриха намеренията си за убедителна победа. Заредиха се многоходови комбинации, криптични положения пред Хаджикиши и в 8-та минута снайперистът Петков, след като надигра „виолетовата“ защита, прояви стрелковото си умение — 1:0 за „Берое“. Веднага след гола — контраата на гостите и при удар на Чакърков с глава, съюзник на Олимпиев се оказа третата, Малко по-късно, в 10-та минута, Лукованов се възползува от грешка на старозагорската защита и с дачен удар възстанови равенството — 1:1. След изравнителния гол отново полето на великотърновчани бе пренаселено. За реди си истинска канонада от удари към вратата им. Гра ницата на наказателното поле бе същинска „огнева линия“ за квартал Петков — Киров — Димитров — Белчев, които един след друг проигрваха отлични възможности. Разбира се, дал в този развой има мъжествена игра на защитниците на „Етър“, сигурната намеса на вратаря Хаджикиши, а и... стремежът на домакините да търсят винаги само Петков (в желанието си да го изведат начело в таблица на голмайсторите). Все пак, след разбъркване пред вратата на гостите, в 42-та минута Петков реализира и изведе отбора си напред — 2:1. Така през цялата първа част на мача „виолетовите“ трибваше да мислят преди всичко за своята и само с контраатаки и далечна стрелба да търсят пролука към вратата на съперника.

След почивката домакините започнаха нов шум. Отново — горещи минути за великотърновския вратар. Отново — вниманието бе приковано към нападателите на домакините и защитниците на етърци. Но вилови положения, нови пропуски, нови блестящи прояви на Хаджикиши. И така до 70-та минута на мача, когато „виолетовите“ на свой ред, в свой стил, опитаха да заплашат вратата на Олимпиев. Близо до успех бяха Василев, Манолов и Лукованов, който учули странично дрига си И така, почти до края.

След почивката домакините започнаха нов шум. Отново — горещи минути за великотърновския вратар. Отново — вниманието бе приковано към нападателите на домакините и защитниците на етърци. Но вилови положения, нови пропуски, нови блестящи прояви на Хаджикиши. И така до 70-та минута на мача, когато „виолетовите“ на свой ред, в свой стил, опитаха да заплашат вратата на Олимпиев. Близо до успех бяха Василев, Манолов и Лукованов, който учули странично дрига си И така, почти до края.

След почивката домакините започнаха нов шум. Отново — горещи минути за великотърновския вратар. Отново — вниманието бе приковано към нападателите на домакините и защитниците на етърци. Но вилови положения, нови пропуски, нови блестящи прояви на Хаджикиши. И така до 70-та минута на мача, когато „виолетовите“ на свой ред, в свой стил, опитаха да заплашат вратата на Олимпиев. Близо до успех бяха Василев, Манолов и Лукованов, който учули странично дрига си И така, почти до края.

След почивката домакините започнаха нов шум. Отново — горещи минути за великотърновския вратар. Отново — вниманието бе приковано към нападателите на домакините и защитниците на етърци. Но вилови положения, нови пропуски, нови блестящи прояви на Хаджикиши. И така до 70-та минута на мача, когато „виолетовите“ на свой ред, в свой стил, опитаха да заплашат вратата на Олимпиев. Близо до успех бяха Василев, Манолов и Лукованов, който учули странично дрига си И така, почти до края.

След почивката домакините започнаха нов шум. Отново — горещи минути за великотърновския вратар. Отново — вниманието бе приковано към нападателите на домакините и защитниците на етърци. Но вилови положения, нови пропуски, нови блестящи прояви на Хаджикиши. И така до 70-та минута на мача, когато „виолетовите“ на свой ред, в свой стил, опитаха да заплашат вратата на Олимпиев. Близо до успех бяха Василев, Манолов и Лукованов, който учули странично дрига си И така, почти до края.

играта премина на прилеп и отлив към двете врати, като две минути преди последния си дискус сигнал с дачен удар ненадажд удар Василев направи Олимпиев безпомощен — 2:2.

Крайният резултат 2:2 бе щастлив завършек за „виолетовите“ в този тежък, с голям психологически заряд двубой. Но на фона на мъжествения мач бяхме свидетели на само съдийско ръководство на колко пъти главният съдия Цв. Цвятков си затвори очите при явни засади на старозагорските нападатели (за шастие проиграни). Нещо повече — краят на мача бе ден в 85-та минута и когато състезателите почти се бяха отегчили от терена, явни фактори трябваше да сигнализират, че играта следва да продължи, тъй като редовното време не бе изтекло. Преследено жълт картон бе показан на Чакърков и Маринов.

З края на срещата на двамата най-добри състезатели — Киров и Хаджикиши, бяха връчени специални купи от дружество „Берое“.

Извоюването в Стара Загора радва. То е заслуга на целия отбор, нарада за мъжествено. Но идва нов изключително важен двубой. Утре на собствен терен етърци ще срещнат ботевци от Враца — един корав, рутиниран състав, който независимо от известното колебание и несигурните кръгове, винаги е способен да понесе изненада. Нужна е пълна мобилизация на силите, нужна е настъпваща борба за победа от първата до последната минута на мача с врагичи — последно изпитание на собствен терен през футболната 1971/1972 година...

СЪСТАВИТЕ: „ЕТЪР“ — Хаджикиши, Великов, Чакърков, Станов, Грозанов, Великов, Петров, Василев, Манолов, Лукованов, Милков (50-Г. Кънев); „БЕРОЕ“ — Олимпиев, Кордов, Тодоров, Тасев, Иванов, Желев, Киров, Яковски, Петков, Димитров, Белчев.

Иван ИЛИКОВ

наш пратеник

В останалите срещи от издана през март: Черноморец — Черно море 3:2, Локомотив Сф — ЖСК Спартак 0:0, Марек — Славия 1:2, Ботев — Локомотив Пд 3:0, 40 — Левски-Спартак 1:0, Тракия — Левски 2:1, ЦСКА Септ. знаме — Дунав 4:2, Академик — Спартак 1:0.

КЛАСИРАНЕ:	
1. ЦСКА Септ. знаме	88:27 54
2. Левски-Спартак	68:23 48
3. Берое	68:45 39
4. Славия	47:39 37
5. Локомотив Сф	42:29 36
6. Тракия	51:44 35
7. Ботев	57:62 33
8. Локомотив Пд	30:31 23
9. Черно море	47:57 29
10. Дунав	37:48 29
11. Спартак	38:55 27
12. Академик	33:42 27
13. Етър	37:51 26
14. Левски	32:44 26
15. Марек	30:62 26
16. ЖСК-Спартак	41:48 25
17. Черноморец	41:41 24
18. ЧО ГГ	32:46 22

Срещите от предпоследния XXXIII кръг ще се играят утре. От 18 часа на стадион „Ивайло“. „Етър“ ще има решителен мач с отбора на „Ботев“ (Враца).

РАВНОСМЕТКАТА ОТ ШЕСТИЯ ПРЕГЛЕД „ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ“

Отшумя големият културен празник, но той остава в сърцата на великотърновчани и многобройните гости на града през тези дни като едно крупно театрално събитие. Това бе не просто празник за празника, а равностметка за постигнатото, стимулатор за създаването на нови драматургически произведения с теми из родната история. Най-голямата му стойност е в неговата идейно-естетическа и национално-патриотична насоченост — задача партийно-общолъжбана.

По... каква е равностметката?

ЗА ДРАМАТУРГИЯТА

Първа награда и златна значка се дава на народния деятел на културата Камен Зияринов за пиесата „Каня и магьосникът“.

Втора награда получават заслужилите деятел на културата Тодор Генев за пиесата „Недовършен монолог“ и Иван Радоев за пиесата „Чепено и кафево“.

Трета награда и командировка в чужбина от Комитета за изкуство и култура се присъжда на Радко Радков за пиесата „Хан Аспарух“.

ЗА РЕЖИСУРА

Първа награда се дава на Николай Колев за постановката на „Недовършен монолог“.

Втора награда получават Георги Делев за „Хан Аспарух“ и Симеон Шивачев за „Каня и магьосникът“.

ЗА СЦЕНОГРАФИЯ

Първа награда — Антон Попов за „Хан Аспарух“. Втора награда не се дава.

Трета награда — Ангел Бананов за декор и Радина Чолакова за костюми в „Каня и магьосникът“. Трета награда получава и Георги Иванов за декор на „Кадино“.

ЗА МУЗИКАЛНО ОФОРМЛЕНИЕ

Първа награда не се дава. Втора награда не се дава.

Трета награда — Кирил Тодоров за „Хан Аспарух“.

ЗА АКТЪРСКО МАСТЕРСТВО